

*Spørgsmål nr. 23:**Ad svaret på spm. 5*

Skal svaret forstås således, at udtalelser til pressen fra en person, der ikke er beføjet hertil i henhold til ledelsesreglerne, er omfattet af reglerne om tavshedspligt?

Svar:

Udtalelser til pressen fra en person, der ikke er beføjet hertil i henhold til ledelsesreglerne, er ikke i sig selv et brud på den pågældendes tavshedspligt.

Hvis den pågældende i sådanne tilfælde har givet udtryk for at udtale sig på myndighedens vegne, kan der derimod efter omstændighederne være tale om en tilsidesættelse af tjenestepligter, som kan medføre et disciplinært ansvar.

Såfremt den pågældende i sin udtalelse rører tavshedsbelagte oplysninger, vil der dog tillige kunne foreligge brud på tavshedspligten.

Spørgsmål nr. 26:

Hvilke regler er de »herom gældende regler«, som er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget side 58, 3. afsnit, hvorefter der kan videregives fortrolige oplysninger til andre myndigheder end forvaltningsmyndigheden?

Svar:

I bemærkningerne til § 28 i forslaget til forvaltningslov er det fremhævet, at bestemmelserne i § 28 alene angår videregivelse af fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder. Uden for bestemmelsen falder således videregivelse af oplysninger til domstolene og folketinget, herunder folketingets ombudsmand, samt til udenlandske myndigheder. Om videregivelse af fortrolige oplysninger kan finde sted til andre myndigheder end forvaltningsmyndigheder, vil som hidtil bero på de herom gældende regler, d.v.s. straffelovens regler om tavshedspligt.

Efter straffelovens almindelige bestemmelser om tavshedspligt og efter forslaget til ændring af straffelovens regler om tavshedspligt må fortrolige oplysninger ikke uberettiget videregives til andre. En videregivelse kan bl.a. være berettiget som følge af regler uden for straffeloven eller som følge af samtykke. Der kan i den forbindelse henvises til straffelovrådets udtalelse af 13. maj 1985, pkt. 4.

Udtalelsen er optrykt som bilag til forslaget til lov om ændring af borgerlig straffelov (L 6).

Hertil kommer, at der i lovgivningen kan være fastsat særlige regler om tavshedspligt og oplysningspligt.

Som eksempel på en bestemmelse om oplysningspligt kan nævnes, at de personer i den offentlige forvaltning, der er omfattet af ombudsmandens kompetence, efter § 7 i lov om folketingets ombudsmand er forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger og til at fremlægge de dokumenter og protokoller, som ombudsmanden i sit hvervs medfør forlanger.

De nærmere regler om videregivelse af oplysninger m.v. til domstolene til brug ved behandlingen af retssager er bl.a. fastsat i retsplejelovens kapitel 18 om vidner og kapitel 28 om parterne og tredjemands forpligtelse til i borgerlige sager at fremlægge synbare bevismidler. Reglerne om videregivelse af dokumenter til brug i straffesager findes i retsplejelovens § 785. Den grundlæggende bestemmelse om videregivelse af oplysninger fra den offentlige forvaltning til domstolene til brug ved behandlingen af retssager findes i retsplejelovens § 169 om vidnepligt for personer i offentlig tjeneste eller hverv. Bestemmelsen er sålydende:

»§ 169. Tjenestemænd eller andre, der handler i offentligt eller dermed ligestillet hverv, må ikke uden samtykke af vedkommende myndighed afkræves vidneforklaring om forhold, med hensyn til hvilke der i det offentlige interesse påhviler dem tavshedspligt. . . .

Stk. 2. Nægtes samtykke, kan retten, såfremt forklaringens afgivelse findes at være af afgørende betydning for sagens udfald, pålægge vedkommende myndighed over for retten at redegøre for grundene til nægtelsen. Finder retten herefter, at hensynet til hemmelighedelse bør vige for hensynet til sagens oplysning, kan den bestemme, at vidneforklaring skal afgives. Dette gælder dog ikke, hvis nægtelsen er begrundet med hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter.«

Spørgsmål nr. 28:

Ministerens kommentarer udbedes til skrivelse af 13. november 1985 fra Dansk Social-